

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Κάθε πέρσι και καλύτερα για το ταξίδι στην Ελλάδα

Φίλοι μου, θερμούς χαιρετισμούς από την πατρίδα μας, που πραγματικά δεν τη σκιάζει φοβέρα καμιά. Ομορφόπως πάντα και αγέρωχη, ούτε τα Μνημόνια, ούτε οι δανειστές, ούτε η απειλή της χρεοκοπίας, ούτε οι ανίκανοι πολιτικοί, μπόρεσαν να την τρομάξουν. Μαθημένα τα βουνά από τα κιόνια, βέβαια, πότε έζησε η πατρίδα μας χωρίς προβλήματα και σιγά που θα τρομάξει τώρα.

Τρόμαξαν, όμως, οι Έλληνες και ζαλιστικαν από τα αλλεπάλληλα κτυπήματα εχθρών και φίλων, με τις δραστικές μειώσεις σε μιοθούς και συντάξεις, με την ανεργία κοντά στο 30% και την μαζική μετανάστευση ταλαντούχων νεαρών επιστημόνων.

Πραγματικά θα ήμουν πολύ ανόπτος αν σάς έλεγα ότι όλα είναι ρόδινα τώρα στην Ελλάδα μόλις έφτασα στην Αθήνα, γι' αυτό σήμερα θ' ασχοληθώ με το ταξίδι, που ήταν από τα χειρότερα.

Καλή η Αυστραλία με τις ομορφίες της και πολύ την αγαπώ, αλλά ήταν απαραίτητο να βρίσκεται στον «πισινό της γης», όπως είπε κάποιες Πολ. Κίτινγκ; Κάπι παρόμοιο μού είπε και η μεγάλη ηθοποιός μας Ειρήνη Παππά στην Πάτρα το 1996 μετά από ένα ρεσιτάλ ηθοποίας που έδωσε στα πλαίσια των εορτασμών για τα 1900 χρόνια του Ιωάννη του Θεολόγου μπροστά στον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολο-

μαίο.

Τη ράτσα αν θα δεχτεί πρόταση να συμμετάσχει στις εκδηλώσεις του Ελληνικού Φεστιβάλ τότε και μού απάντησε απολογητικά «λυπάμαι αλλά δεν μπορώ να ταξιδεύω τόσο μακριά».

Είχε απόλυτα δίκιο αυτήν την σημερινή πορεία και το 2018 συμμερίζομαι τη δισταχτικότητά της. Άλλα, αν είναι μακρινό ένα ταξίδι 20 ωρών με το αεροπλάνο σήμερα, τί να πούμε εμείς που ταξιδεύσαμε ανάμεσα σε ουρανό και θάλασσα 40 μέρες με το «Τοσκάνα» μέχρι να φτάσουμε από τον Πειραιά στην Μελβούρνη;

Οποτε ταξιδεύω με αεροπλάνο φορτωμένο με επιβάτες όσους σ' ένα χωριό, σκέπτομαι τί σπουδαίο μιαλό διαθέτουν οι άνθρωποι που κατασκεύασαν τα μεγαθήρια με τα οποία μεταφέρουν εκατομμύρια τουρίστες σε όλο τον κόσμο;

Καλή η νέα τεχνολογία στην αεροναυπηγική, που άνοιξε νέους ορίζοντες μποδενίζοντας τις αποστάσεις και προκάλεσε έκρηκη πολλών μεγατόνων στην αύξηση του τουρισμού, όμως πώς θα το κάνουμε; Είκοσι ώρες αιχμάλωτος σε ένα κουβούκλιο είναι σκέτο ψυχοπλάκωμα αν είναι ανύπαρκτην η εξυπηρέτηση από το μπτάμενο προσωπικό και την αεροπορική εταιρεία.

Ταξίδεψα με μια εταιρεία που την ψήφισαν καλύτερη του κόσμου και ειλικρινά δεν γνωρίζω το γιατί, μάλλον

δεν είχαν ταξιδέψει με την Singapore Airlines, ή την Qantas.

Από τότε που οι εταιρείες αυτές -και η Ολυμπιακή- σταμάτησαν τη δρομολόγια προς Αθήνα, το ταξίδι στην πατρίδα έγινε ακόμη πιο κουραστικό. Για να κάνουν οικονομία με χαμπλά ναύλα, κάποιες αεροπορικές εταιρείες έχουν μειώσει στο απολύτως μίνιμου τις υπηρεσίες στον ταξιδιώτη. Προσωπικά θα πλήρωνα για ένα καλύτερο πρόγραμμα ψυχαγωγίας, για πιο πρόθυμη εξυπηρέτηση από το πλήρωμα και για πιο καλό φαγητό, αντί τα δωρεάν κατασκευάσματα που θα επαναστατώσαν οι πρόσφυγες αν τους τα πρόσφεραν στα στρατόπεδα.

Για να περάσω την ώρα μου, λοιπόν, σε ένα ανιαρό περιβάλλον, έκανα μια μικρορέευνα για το μέγεθος των αεροπορικών ταξιδιών με πολύ ενδιαφέροντα αποτελέσματα.

Λοιπόν, ο αριθμός των επιβατικών αεροπλάνων που βρίσκονται στους ουρανούς, αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, ανέρχεται σε χιλιάδες. Μπορείτε να μαντέψετε πόσες χιλιάδες;

Το 2013, οι προγραμματισμένες πτήσεις παγκοσμίως ήταν συνολικά 36,4 εκατομμύρια, ενώ το 2014 υπολογίζεται ότι ήταν 37,4 εκατ. πτήσεις.

Αυτό σημαίνει ότι το 2013, πετούσαν 99.726 αεροπλάνα κάθε μέρα, ενώ το 2014 εκτιμάται ότι πετούσαν κατά μέσο όρο 102.465 αεροπλάνα πτηροποίων.

Δεν βρίκα στατιστικές για τα χρόνια μέχρι το 2018, αλλά πιστεύω ότι έχει αυξηθεί. Μπορεί ο αριθμός να σας φαίνεται τεράστιος αλλά αναλογιστείτε ότι εξυπηρετούνται πάνω από 50 χιλιάδες αεροπορικά δρομολόγια παγκοσμίως.

Καταλήγοντας, σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία κάθε στιγμή υπάρχουν στους αιθέρες από 8.000 έως 13.000 επιβατηγά αεροπλάνα με εκατοντάδες χιλιάδες ταξιδιώτες.

Τα αεροπλάνα δεν είναι μόνο χρήσιμα για να ταξιδεύουμε μεγάλες αποστάσεις γρήγορα και φθηνά, δημιουργούν θέσεις εργασίας για εκατομμύρια ανθρώπους. Από αυτούς που τα σχεδιάζουν, τα κατασκεύαζουν και τα συντηρούν, μέχρι τους εργαζόμενους σε εκατοντάδες χιλιάδες ταξιδιωτικά γραφεία, τους πλότους και αεροσυνοδούς.

Τούς αγρότες που προμηθεύουν τεράστιες ποσότητες υλικά για γεύματα σε εκατομμύρια ταξιδιώτες, που μαγειρεύονται και συσκευάζονται, οι υπάλληλοι στα αεροδρόμια, στα καταστήματα duty free, στα ξενοδοχεία κλπ. κλπ.

Μιλάμε, δηλαδή για μια παγκόσμια τεράστια βιομηχανία με ιζίρο εκατομμύρια δισεκατομμύρια που δεν μπόρεσαν εξακριβώσω και το σπουδαιότερο απ' όλα, ότι δίνει την δυνατότητα προσωπικής επικοινωνίας ανάμεσα σε ανθρώπους κάθε φυλής στον πλανήτη μας.

Στα μεγαλεία της ποινιότητα

Ελαβα τον ισολογισμό της Κοινότητας για το οικονομικό έτος 2017-2018 και ζαλίστηκα από τα... μπδενικά στο πλεόνασμα φέτος.

Πότε είδαμε στο παρελθόν τέτοια μεγαλεία στον ιστορικό φορέα μας; Φαντάζομαι την ανακούφιση που νιώθει ο ταμίας, Χρήστος Μπελέρχας, ύστερα από την μακρά περίοδο ισχνών αγελάδων, χωρίς εισοδήματα από το κτήριο στο Πάπιγκτον και οι δαπάνες να τρέχουν.

Το ευχάριστο της υπόθεσης και εγγύων για το μέλλον της Κοινότητας, είναι ότι το επόμενο εισόδημα της θα αυξηθεί με τα ενοίκια που θα εισπράτει από τις επενδύσεις \$23 εκατομμυρίων. Συγχαρητήρια!

Δημοσκοπήσεις

Νέα δημοσκόπηση της Ipsos Poll επιβεβαιώνει την αντιπάθεια των πολιτών για τον αρχηγό της αντιπολίτευσης, Μπιλ Σόρτεν, που υποστηρίζεται μόνο από το 39% των ψηφοφόρων, ενώ το 49% υποστηρίζει τον πρωθυπουργό Σκοτ Μόριον και

μη με ρωτήσεις το γιατί. Άλλωστε δεν είναι πρωτοφανές οι πολίτες να προτιμούν ένα κόμμα, αλλά με αρχηγό τον πρέπει τον αντίπαλου κόμματος. Το Εργατικό Κόμμα, πάντως, θα κέρδιζε τις εθνικές εκλογές το περασμένο Σαββατοκύριακο με 53% των ψήφων έστω με τον Μπιλ Σόρτεν, ενώ ο δημοφιλής Σκοτ Μόριον με 47% για τους Λίμπεραλ πρέπει να περάσει πολλές δοκιμασίες μέσα σ' ένα δικαιούχο κόμμα.

Το όμορφο όνειρο που έγινε εφιάλτης

Αν επαληθευτούν οι δυσοίωνες προβέψεις στο πλεοντικό πρόγραμμα 60 Minutes, προχθές Κυριακή, για μείωση της αξίας των σπιτιών στο Σίδνεϊ, θα ζήσουν έναν εφιάλτη το εκατομμύριο συμπολίτες μας που εξοφλούν στεγαστικά δάνεια.

Είναι όλοι αυτοί που προσπάθησαν να πραγματοποιήσουν το όνειρο για ένα δικό τους σπίτι, σε μια περίοδο που οι τιμές των σπιτιών ήταν δυσθεώρατες.

Ενα εκατομμύριο Αυστραλοί κινδυνεύουν να χάσουν τα οπίτια τους επειδή, παρά τις αιματρές

οικονομίες τους, θα δυσκολευτούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους.

Φυσικά, το ερώτημα είναι γιατί οι τράπεζες ενέκριναν δάνεια εκατοντάδων χιλιάδων δολαρίων σε άτομα χωρίς το απαιτούμενο οικονομικό υπόβαθρο...

Καλό!

Άλλη μια νύχτα που βγήκαμε χαλαρά για μια μπυρίτσα και θα μας γυρνάνε σπίτι με τα καροτσάκια της λαϊκής

Ακόμη ένα:

- Ελα μωράκι μου, τού λέω.
- Γιατί; Ελειπες; Μού δέει.